

ਮੁਹੰਮਦ ਤੁਗਲਕ ਤੇ ਕਾਰੂ

ਕੀ ਅੱਜ ਦਾ ਹਾਕਮ ਵੀ ਉਵੇਂ ਸਾਰੂ?

ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਨਿੱਕੜੇ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ ਜਦ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਤੇ ਮਾਂ-ਬਾਲ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ "ਪੁੱਤ ਇਕ ਵਾਰ ਕਾਰੂ ਨਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਡਾਕਖਾਨੇ ਜਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਟਕਾ, ਟੂਮ ਛੱਲਾ ਘਰੇ ਧਰਤੀ ਹੇਠ ਦਬ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਟਕਾ ਪਾ ਕੇ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਘਿਉ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਰੂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਬਰਾਂ ਪੁਟਵਾ ਕੇ ਉਥੇ ਦੱਬੇ ਮੁਰਦੇ ਜੋ ਕੰਕਾਲ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਟਕਾ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਕਾਲਾ ਧਨ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੇ ਸਧਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲੈਂਦੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਕਾਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਤੇ ਲੋਰਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਉਠਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਾਰੂ ਵਰਗਾ ਅਕਸ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਪੈਸਾ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਇੰਜ ਡਰ ਕੇ ਲੋਰਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਚੇਨ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ, ਮੰਜੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾਸ ਜਾਂ ਸਿਰਹਾਣੇ ਕੋਈ ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਾਰੂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਡਰ ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਤੀਜੀ ਚੌਥੀ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸਮਾਜਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੀ। ਕਾਰੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮੁਰਖ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਜਿਸਨੇ 1325 ਤੋਂ 1351 ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। 1330-32 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਨਵੀਂ ਟੈਕਸ ਕਰੋਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਂਸੇ ਦੇ ਟਕੇ ਚਲਾਏ। ਇਕ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਤਾਂ ਚੰਮ ਦੀ ਕਰੋਸੀ ਵੀ ਚਲਾਈ। ਮੁਹੰਮਦ ਤੁਗਲਕ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਕਰੋਸੀ ਤੇ ਨਵੀਂ ਕਰੋਸੀ ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਕੇ 1330 ਵਿਚ ਨਵੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲੱਗੇ।

ਵਿਦਵਾਨ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਤੁਗਲਕ ਵਰਗੇ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਧਾਰਨ ਪਰਜਾ ਕੋਲੋਂ ਕਾਲਾ ਧਨ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਕਰੋਸੀ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਤੁਗਲਕ ਵੇਲੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਕਰੋਸੀ (ਸਿੱਕੇ) ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚਲਾਕ ਲੋਕਾਂ ਨਵੀਂ ਕਰੋਸੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜੋਕੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਨਕਲੀ ਕਰੋਸੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਰਤਾਰੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਊਣਾ ਮੁਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕੋਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 'ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਦਾ' 27 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ

ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੰਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰੂ ਤੇ ਤੁਗਲਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਅੱਜ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿੱਥ 'ਕਊਆ ਚਲਾ' ਹੋਸ ਕੀ ਚਾਲ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਾਹੇ ਛੁਰੀ ਖਰਬੂਜੇ ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਜਾਂ ਖਰਬੂਜਾ ਛੁਰੀ ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਘਾਣ ਤਾਂ ਖਰਬੂਜੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਗਲਕ ਤੇ ਕਾਰੂ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇੰਜ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਗਲਕ ਵਾਂਗ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਰਗੀ ਜਹਿਨੀਅਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਤੁਗਲਕ ਵੀ ਤਜਰਬੇ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਲਵੇ।

ਡੀਜ਼ਲ ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਪਾਟ ਵਿਚ ਵਜਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਵੀ ਇੰਜ ਹੀ ਵੱਜੀ ਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਤੁਗਲਕ ਵਾਂਗ ਨਵੇਂ ਨੋਟ (ਕਰੋਸੀ) ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਰੂ ਵਾਂਗ ਡੇਰੂ ਇਹ ਪਿੱਟਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਾਲਾ ਧਨ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਢਾਂਚਾ ਚਿਰਮਰਾ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਆਮ ਲੋਕ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ-ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਕੇ ਜੋੜੇ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੌ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ-ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਰੱਦੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਕਈ ਕਈ ਦਿਨ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਦਿਹਾੜੀਆਂ ਭੰਨ ਕੇ ਇਹ ਬਦਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੀਂਗਣਾ ਘੋਲ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਦੁੱਧ ਵਾਂਗ ਹਜ਼ਾਰ-ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟਾਂ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਗਲਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਧੀ-ਪੁੱਤ ਦੇ ਰੱਖੇ ਵਿਆਹਾਂ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਕਾਰਨ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ (ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ) ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਨਾਰਦਨ ਰੈਡੀ ਨੋਟਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੇ ਸੱਤ ਸੌ ਕਰੋੜ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਲਾੜੀ ਦਾ ਲਹਿੰਗਾ ਹੀ ਸਤਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਚਿੱਟਾ ਧਨ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਪਿਨਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਊਂਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਧੀ-ਪੁੱਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਐਫੀਡੇਵਟ ਤੇ ਕਾਰਡ ਦੇ ਕੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸੋਨਾ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ 36 ਹਜ਼ਾਰ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਢਾਈ ਲੱਖ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਬਜ਼ਾਰ ਲੁੜਕ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਧਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਅੱਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੋਸੀ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਕਰੋਸੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਕਰੋਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਣ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਲਾਤ ਨਾ ਬਣਦੇ। ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਗੱਢੇ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਦੇਣ ਵਾਂਗ ਅਜੋਕੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ 95% ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋਕ ਸਭਾ, ਰਾਜ ਸਭਾ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੇਬ

ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਤੇ ਬਹੁਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਹਨ। ਉਪਰਲਿਆਂ ਦੀ ਘੁਰਕੀ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਖਰਬਾਂਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਕੇ ਤੇ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਚੋਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗਾਜ਼ ਆਮ ਬੰਦੇ ਜਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਆਮ ਆਮਦੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕੋਲੋਂ ਜੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਰੋਸੀ ਫੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ਧੋਰੀ ਹੈ, ਚੋਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੇ ਸੱਤ ਸੌ ਕਰੋੜ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੁੱਧ ਧੋਤਾ ਤੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਹੈ? ਉਸ ਉੱਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆਰ.ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਮੁਖੀ ਮੋਹਨ ਭਾਗਵਤ ਕੋਲ (368000000000000000) ਸੋਲਾਂ ਸਿਫਰਾਂ ਲਗਾ ਦੇਵੇ ਐਨੇ ਡਾਲਰ ਸਵਿੱਸ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾ ਹਨ। ਅੰਬਾਨੀ, ਅਦਾਨੀ ਤੇ ਬਿਰਲੇ

ਵੇਲੇ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬੇ ਵਰਗੇ ਡੇਰਾਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਸੋਨਾ ਕਢਵਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਲੈਣ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਬਦਾਲੀ ਵੀ ਤਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਲੈ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਾਂਗ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਡਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਰੂ ਤੇ ਤੁਗਲਕ ਬਣੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ?

ਗੱਲ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਨਾਂਹ ਪੱਖੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ ਹਨ। ਫਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿਸੇ ਮੱਧਵਰਗੀ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ-ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਵਿਦਿਆ ਜਾਂ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਵਿਦੇਸ਼ ਭੇਜਣਾ ਹੈ ਕੀ ਉਹ ਲਾਈਨ 'ਚ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਹਫ਼ਤੇ 'ਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਚੌਵੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈ ਕੇ ਭੇਜ ਦੂ? ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਵਾਰਸ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਉਣ? ਉਹ

ਵੀ ਇਸ ਜ਼ਹਿਨੀ ਦਬਾਓ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਇੰਜ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਓ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੁਗਲਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਵਧੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਮੰਨ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਤੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ ਏਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਆਤੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਹਜ਼ਾਰਾਂ-ਲੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਗਰਮੱਛ ਵਾਂਗ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕਰੋਸੀ ਬਦਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਜ਼ਾਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਲੋੜਾਂ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਖੇਤੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਅਧਾਰਤ (ਘਰ ਦਾ ਤੇਲ, ਕਮਾਦ ਦਾ ਗੁੜ੍ਹ, ਕਪਾਹ ਦੇ ਰੂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਕੱਪੜੇ, ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਸਨ) ਜਦ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬਰਾਂਡਿਡ ਕੱਪੜੇ, ਜੁੱਤੀਆਂ, ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ, ਕਾਰਾਂ, ਮੋਬਾਇਲਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨਾਂ, ਫਰਿੱਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਜ਼ਾਰੂ ਲੋੜਾਂ ਭਾਰੂ ਹਨ ਜੋ ਨਰਸਿਮਹਾਂ ਰਾਓ ਤੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਦੋਲਤ ਹਨ। ਇਹ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਕੰਕਰੀਟ ਕਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਵਾ ਅਰਥ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ 80% ਅਨਪੜ੍ਹ ਤੇ ਡੇਢ-ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗਰੈਜੂਏਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟ ਗਰੈਜੂਏਟ ਹਨ

ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਡੇਢ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਵਾ ਅਰਥ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਲ 7-8 ਲੱਖ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਫੌਜ, ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ., ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ., ਪ੍ਰਾਂਤਿਕ ਪੁਲਿਸ, ਡਾਕਟਰ, ਅਧਿਆਨ, ਵਕੀਲ, ਜੱਜ, ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ ਭਾਵ ਦਰਜਾ ਚਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਅੱਗੇ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗਣਗੇ? 14 ਜਨਵਰੀ 2008 ਤੋਂ 22 ਜਨਵਰੀ 2008 ਵਿਚ ਸ਼ੇਅਰ ਬਜ਼ਾਰ 21000 ਤੋਂ 16000 ਅੰਕ ਤੇ ਲੁੜਕਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਸ ਲੱਖ ਕਰੋੜ ਰੁਪਈਆ ਡੁੱਬਿਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਧਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਦਾਨੀ, ਅੰਬਾਨੀ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ 4300 ਕਰੋੜ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਤੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਸੀ ਕਾਂਤ, ਰਵੀ ਰੂਈਆ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਅਨੁਰਾਗ ਦੀਕਸ਼ਤ 7200 ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ, ਭਿੱਪੂ ਪਟੇਲ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਟੇਲ 520 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ, ਡਿਲਮੀ ਐਕਟਰਾਂ ਤੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਵੱਲ ਅਰਬਾਂ ਡਾਲਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਬਕਾਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਵਿਜੇ ਮਾਲੀਆ ਵਾਂਗ ਬੈਂਕਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬਾਬਾ ਰਾਮਦੇਵ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ 27000 ਕਰੋੜ ਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਰਥਿਕ ਪਾੜੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਨਾਗਰਿਕ ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਿਰ ਲੈ ਕੇ ਜਨਮਦਾ ਹੈ। ਡਾਲਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਣ ਨਾਲ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰੋਸੀ ਬਦਲਣ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤੀ ਵਰਗ ਕੱਪੜੀ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ? ਇਸ ਕਾਰਨ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਬਜ਼ੀ ਫਰੋਸ਼, ਦਰਜੀਆਂ ਦਾ ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਆਤੁਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ, ਕਾਮੇ, ਕਰਿੰਦੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਕੀ ਤੁਗਲਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਅਣਆਈ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਮਰਨਗੇ? ਫਰਜ਼ ਕਰੋ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਏ ਚਾਰ ਮਣ ਲੱਕੜ ਮੁਰਦਾ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਲਿਮਟਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਸਮਾਂ ਵੱਖ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਬੈਂਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਮੁੰਡਾ ਮਨਆਈਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਹਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਕਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਜੱਲਾਦ ਵਾਂਗ ਫੱਟਾ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਧਰਾਤਲੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਥਿਕ ਪਹਿਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ 13000 ਲੋਕਾਂ ਪਿਛੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ 5500 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਮਗਰ ਇਕ ਬੈਂਕ ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ 1000 ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿਚ 2500 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪਿਛੇ ਇਕ ਬੈਂਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

- ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ 'ਬੰਡੇ'
 ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਪਾਦਕ (ਆਨਰੇਰੀ): ਮਹਿਕ ਵਤਨ ਦੀ ਲਾਈਵ
Ph.98143-04213
 E-Mail: dhalwail.gurmelbaude@gmail.com

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਫੈਦ ਧਨ ਹੈ?

ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਘਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਧੋਰੀ ਮਨ ਕੇ ਜਾਂ ਟਿਕਟ ਲੈਣ ਲਈ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਭ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਭੈਂਗਾਪਣ ਕਿਉਂ? ਕੀ ਅਰਬਾਂ ਖਰਬਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇਹਧਾਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾਂ ਕੋਲ ਸਾਈਂ ਬਾਬੇ ਜਿੰਨਾ ਕਈ ਟਨ ਸੋਨਾ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਏਨਾ ਸੋਨਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਮੁਹੰਮਦ ਤੁਗਲਕ ਵਾਂਗ ਇਹ ਤਜਰਬਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੈਂਡਲਾਂ 'ਚ ਅਰਬਾਂ, ਖਰਬਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਚਿੱਟੇ ਧਨ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜੈਡ ਸਕਿਰਿਟਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਹੇਠ ਆਪਣੀ ਬਿਰਧ ਮਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨੇਤਾ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਲੱਗ ਕੇ ਅੱਖੀਂ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਮੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਸੋਨੇ ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਪਲਟ ਰੋਟ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ 984 ਫਾਰਨ ਹੀਟ ਤਾਪਮਾਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਤਹਿ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਤੇ ਸੋਨਾ ਰੱਖਮ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਤਹਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਜਨਾਰਦਨ ਰੈਡੀ